

Guns N' Roses disparava aquest primer de juliol, cultura musical, a un públic intergeneracional des de l'estadi Lluís Companys i tornaven a enamorar a 50.000 persones

written by Cristina Font i Butxaca | 3 de juliol de 2018

Ahir a la nit era el dia assenyalat. L'elecció de *Guns N' Roses* era clara: Catalunya.

A l'estadi Lluís Companys hi tingué lloc un dels majors espectacles musicals dels darrers temps. Anys de separació volgueren retrobar-se.

L'emblemàtic grup de *hard rock* californià delectava amb una interpretació de prop de tres hores, que no deixaren cap peça fora del repertori.

Les entrades oscil·laren a partir dels 150 € (*Front of Stage 2*), les xifres mínimes, assumint cotes més elevades.

Culturalment, Catalunya s'ha mostrat també, «independent» en l'esfera musical. I han estat nombrosos els músics de reputació internacional que han avalat la infraestructura, la categoria i la ciutadania de Catalunya, des del seu vessant de país. L'exemple més sonat, el de Bruce Springsteen, el cantant, compositor i guitarrista de Nova Jersey. Durant el novembre passat, la televisió pública espanyola ja manipulava la salutació del *Boss* a Barcelona.

I quan falten tres mesos perquè es compleixi un any des que

tingués lloc l'1-0 –que marca la història recent d'aquest país i la del conjunt d'Europa–, la campanya [Let Catalans Vote](#) també fou enormement refermada per una de les artistes que tingué més influència en la creació de la cultura *punk*; primera estudiant dona en filosofia a ser admesa a la Gakushuin University, i vídua del memorable John Lennon, Yoko Ono.

L'anècdota més sentimental, a manera de [versió heavy](#), la posaven 'A Sound of Thunder' amb Els Segadors, himne del país.

Per a fer història *s'ha de fer Cultura*, i per a no oblidar, posaven el colofó final Guns N' Roses amb *November Rain*.